

nyezőkön. Egy ilyen parlamenti helyzet teremtésén fáradozik most Thun gróf osztrák miniszterelnök, de vajjon sikerülni fog-e neki, azt bajos lenne binni. Legáltalában az előjelek nem sok eredménnyel kecsegtetnek.

A magyar álláspont győzelmét jeleníti már az is, hogy a mostani osztrák kormány eljutott arra a politikai igazságra, melyet mi képviselünk és a maga részéről felhagyott a „rémités” taktikájával. Ez ideig azonban még nincs parlamenti többség, a mely a kormány akezióját támogatná, keresztülvitelében elősegítené. Pedig állítólag Thun gróf igen erős argumentumokra támaszkodik most, hogy az egyes pártcsoportokkal tárgyal, hogy azokat megpuhítsa. Állítólag fel van hatalmazva arra, hogy a legmesszebb menő alkotmány és kormányválság eshetőségét tárja a pártok elé arra az esetre, ha Ausztria magatartása miatt a kiegyezés létre nem jöhet. Innét merítették aztán azt a híresztelést is, hogy a király lemondani készülne, a mely hírek alaptalanságát mi nyomban kimutattuk. Az osztrák miniszterelnök valószínűleg ugyanazt mondja el, a mit nyíltan hirdet a kabinet kereskedelemügyi minisztere. Természetesen ilyen bizalmas jellegű értekezéseken sokkal szabadabban lehet nyilatkozni ugyanazokról a dolgokról, mint nyilvános üléseken, mert a nyilvános szó jelentőségét néha már az alkalmatlanságból is félreaggyarazzák, tévesen értelmezik. Így történt épen a minap a vámértekezleten felszólaló egyes kijelentésével, a melyről Ausztriában azt tartják, hogy az osztrákokkal szemben fenyegetés akart lenni az egész vámkonferencia, pedig ez csak előrelátó intézkedés volt, a melyre épen ez a Baernreither hívta fel az osztrákok figyelmét, kijelentvén, hogy a helyzet komolysága azt parancsolja, hogy előkészületeket tegyenek arra az eshetőségre, ha a kiegyezés nem jön létre. Hát mi más egyebet előzött volna a mi vámkonferenciánk. Ugyanezt, csupán azzal a különbséggel, hogy mi azzal az erős elhatározással mentünk erre az önálló vámkonferenciára, hogy a közös vámterület hívei vagyunk és maradunk és tisztán az osztrák helyzettől függ, vajjon a vámszövetség létre jöhet-e. Mi tehát csakugyan Ausztriára várunk és valóban találóan jellemezte a helyzetet Baernreither, midőn azt mondta, hogy Magyarország Ausztriára, Ausztria pedig önmagára vár.

Bizonyára nagy figyelmet fog kelteni és különösen az önálló vámterület követelőit kissé gondolkodóba fogja ejteni Baernreither kijelentése az ipar érdekeinek előmozdítására vonatkozólag. Ugyanis nálunk a külön vámterület az ipar érdekeinek védelme szempontjából követelik. Az osztrák kereskedelemügyi miniszter igen ügyes megkülönböztetést tett az „írott kiegyezés” és az „iparpolitika érvényesülése” között. Magyarország ebben a mai keretben ügyes iparpolitika mellett jóformán semmiből szép ipari fejlődést és a vámkonferencián hallottuk, hogy a kiegyezés nem veszélyezteteti ipari érdekeinket. Saját szükségleteinket iparkodjunk hazai gyártmányokból kielégíteni, a

kiviteli piacokon pedig a magyar ezikk ugyanazon szempont alá esik, mint az osztrák ipari termék. Nyereségünk a kiegyezésen az, hogy felesleges nyeresztermékeinkre nézve nyitva áll a piac Ausztriában.

A magyar vámkonferencia eredménye mindjárt kapcsolatosan az osztrák kereskedelemügyi miniszter nyilatkozataival, nagy mértékben hozzá fog járulni az eszmék tisztázásához. Vajha az osztrák helyzet is annyira tisztázódna, hogy a kiegyezés tényleg létre jöhetne.

R.

A vám-kérdéshez.

— Sz. Szakács Péter keresk. és iparkamarai titkárnak a vámtanákon tartott beszéde. Gyorsírói jegyzés után. —

I.

Nagyméltóságu Miniszter Ur!

Igen tisztelt országos értekezlet!

Annak a kereskedelmi és iparkamarának, amely a Székelyföldet foglalja magában és a melyet itt képviselni szerencsés vagyok, az önálló vámterület képezi az ideálját. Ennek az eszmének hódolok magam is. Érdemtelen volnék megbízatásomra, ha ennek itt hangot nem adnék, kivált azok után az eszmék után, a melyek itt az első napon elhangzottak. Lehető röviden indokolni is kívánom ezen felfogásomat és állásfoglalásomat és pedig merítem az adatokat ehhez elsősorban a Székelyföld közgazdasági viszonyaiából, de merítem az egész ország közgazdasági viszonyaiából is.

Hajdanában a Székelyföldnek és mondhatnám az egész királyhágoni résznek bizonyos ágakban elegendően fejlett ipara volt. Iparcikkeinek nagyrészt azonban Oláhországban értékesítette. 1885-ben, a mikor bekövetkezett a román-várháború, egyszer arra a zomoru tapasztalatra érkedt a székelység és az Erdélyben ipart üzők, hogy nincs, a hol értékesítsék iparcikkeiket. Romániába nem vihetők ki és ha a lazához fordulnak, itt nem volt helyük, mert időközben az osztrák ipar elfoglalt minden területet annyira, hogy a Székelyföldön az egykor virágzott iparok közül ma némelyik csak névleg él. Enlithetném például a kalapipart, a lakatos-, fa- és posztóipart, amelyek közül példaképpen kívánok kiemelni egyet, hogy t. i. milyen fufanggal igyekezett az osztrák gyáripar megsemmisíteni a kalapipart. A kisiparosok mellett volt a Székelyföldnek egy kalapgyára is Sepsi-Szentgyörgyön, a mely termékeit Oláhországba szállította addig, amíg lehetett.

A midőn azonban onnan kiszorult és a hazai igényeknek megfelelő, finomabb kalapokat állított elő, az osztrák gyárosok a Székelyföldre előállítás árban szállították az általuk készített kalapokat, a melyeket ők képesek voltak szállítani a maguk már régóta amoriált gyáraikból, amelyek többé nem voltak megteherelve. Ennek következtében a székely kisiparosok legnagyobb részén tökre mentek, az egyetlen kisebb jelentőségű kalapgyár pedig csak az által exisztálhat mai napig is, mert nagy szerencséjére produktumait kiválóságaiául fogva megnyerte a hazai csendőrség részére való szállítást.

Ámde, ha tekintjük a többi iparterméket, ott nemesak hogy semmi nyomát nem találjuk a fejlődésnek, hanem az osztrák par a kis kézműipar teréről még a háziipar terére is átesapott és a székely asszonyok kezéből is kiesavarta a munkaeszközt.

A Székelyföld általánosan elismert munkásnépe híres volt arról, hogy a székely háziasszony maga fonja, szövi meg a saját és családja minden tagja részére a ruhaneműt.

Ez ma aláhanyatlott és ha a viszonyok így tartanak, a jövőben erről csak mint a hajdankornak egyik regéjéről lehet majd megemlékezni. Az osztrák gyárosok utazó ügynöke behatoltak a székely kunyhókba is, mintákat vettek az ottan házilágellállított ezikkról, elküldötték a maguk gyárosainak és azok azokat a kelméket, a melyeket a székely

háziasszonyok 30–40 krajczár értékű anyagból állítottak ki, méterenként 16–20 krért a helyszíniére szállították készen. (Ugy van.) És ha még az anyag olyan volna, mint a mióta a háziasszonyok maguk készítik.

De abban van a legnagyobb eselődése a népnek, hogy maga a portéka a lehető legutványabb, a mit valaha gyárilag előállítottak. (Ugy van.)

De a székely, mive látja azt a portékát, a melyet azelőtt fáradságos munkával három vagy négyszer olyan tartós minőségben állított elő, oda megy, eselődésben ringatja magát és megveszi, azt mondván, minék feraszszam magamat vele, hiszen ugyanolyan portékát kapok, a melyet mi csinálunk. Ámde, féjdalom, három vagy négyszer olyan drágán vásárolnak, mert míg házi készítményük elartott egy esztendeig, ezt a portékát addig négyszer is meg kell venni.

Még tovább ment az osztrák ipar a székely iparral szemben, t. i. azt a portékát, a melyet az osztrák gyárosok előállítanak és honi házi ipari ezikk ezimén forgalomba hoznak, a székelyeknek a vállára rakják és azok a székelyek, — különben nevükön nevezem meg az illetőket, nem szólított székelyek, hanem székely ruhába öltözött ezigányok — házalják vele az országot és ez által rontják először a hitelét a székely és a magyar iparnak, másodsor tévedésbe ejtik a vevő közönséget és harmadsor megcsalják magát az országot. (Ugy van!)

Ámde, nehogy lokál patriotizmussal vádoltassam, méltóztassanak megengedni, hogy az ország más részéről is említsék néhány adatot. A felvidék egy pontját akarom felemlíteni. Nyitra vármegyének a felső részében. Privigyén. Német-Prónán nagyon kitűnő posztókat készítettek valamikor és ország-szerte híre volt a durvák viselőiben. Ma hasztalan keressük ezt. Hasonlóképpen vagyunk a szepesi vásszonnal: pedig tudjuk, hogy azzal hajdanában még Kis-Ázsában is házaltak. Most az is megszűnt. Szóval látszik mindezekből, hogy azóta, mióta Ausztria vám nélkül szállíthatja be portékáját Magyarországra, vagyis mióta az ellenséget beocsátottuk hajlékunkba — ezen szempontból a mi ipari ellen-ségünk — az elfoglalta a téri és minke kiszorított a saját házuinkból. Ha tehát így viszonyok nellen az önálló vámterületnek vagyunk és vagyunk a hívei ott, a Királyhádon túl, ez teljesen indokolt.

Ámde itt hangok emelkedtek kiáltékon a mezőgazdák részéről azon szempontokból, hogy ha önálló vámterület lesz Magyarországnak, mi örténik akkor a mi nyers terményeinkkel? És az első nap szónokai közül Emdy József t. barátom, a kit mint jeles gazdát ismerek, egész kétségbeeséssel beszélt arról, hogy hova tudjuk majd eladni a 100 millió forint értékű buzánkat és még több értékű marhánkat stb?

Hát az osztrákok hol fogják értékesíteni az ő portékájukat? Hiszen, ha Magyarország kereskedelmi mérlegé tekintjük, látjuk, hogy habár Magyarország általánosan kereskedelmi mérlege aktív is, de Ausztriával szemben mindig passzív. Azok a t. felszólaló urak, akik a mezőgazdaságot tájalták, csak a mérleg egy-egy serpenyőjébe rakták a nehezéteket, míg a másik serpenyőt teljesen üresen hagyták. A tényállás az, — hogy csak a három utolsó év statisztikai adatait említem fel — hogy pl.:

1894-ben Magyarország többet fizetett Ausztriának, de behozott iparcikkéért, mint a mennyit Ausztria fizetett Magyarországnak nyers terményekért 35 millió forinttal; 1895-ben ugyanily módon Magyarország többet fizetett Ausztriának 52 millió forinttal, 1896-ban 22 millió forinttal — a törtek elhagyásával, — úgy hogy ha ezen három év többet összeadjuk, hozzá számítva a törtéket, kijön, hogy három esztendő alatt Magyarország többet fizetett Ausztriának iparcikkéért, mint Ausztria Magyarországnak nyers terményekért 110 millió forinttal.

Ha tehát az önálló vámterület létrejön, amit szívemből óhajtok, ez alatt én nem értem azt, hogy Magyarország teljesen elzárja Ausztriát a maga portékájával és Ausztria is zárjon el minket a mi nyers terményeinkkel, hanem igenis értem azt, hogy olyan szerződéses viszony létesíthessék, amely Ausztriának évenként átlagosan ide beszállított 33 millió forint többletével aránylagosan Magyarországnak előnyöket biztosítson. Hiszen, ha a részleteket tekintjük, pl. felemlíthetem, hogy textil ipari ezikkekből Ma-

gyarországba behozunk 156 millió forint értékűt a melyből: 148 millió forint értékűt csupán Ausztria szállít, riházakból és pipere-áruból 31 millió forint értékűt, 1 millió forint hiján mind Ausztria szállítja, tehát 30 millió forint értékben; bőr- és bőráruból behoz Magyarország 23,4 millió forint értékben, ebből Ausztria szállít 27,8 millió forintnyit; fa- és csontáruból a beszállított 11,9 millió forint értékűt tisztán Ausztria szállít 10,9 millió forint értékűt.

Hiszen, ha a viszonyok így állnak, akkor Magyarország nézve — talán nem élek tules — kifejezősége, ha azt mondom — valóban gyávaság, ha fél és megfoghatatlan, hogy miért félhet az önálló vámterülettel, a mikor az erő esetében a mi kezünkben van. Hiszen az diktál, aki többet ad, nem pedig az, a ki kevesebbet ad. És ha a szerződés alkalmával mindezek a körülmények figyelembe vételnek, akkor Ausztriának, akarja vagy nem akarja, feltétlenül be kell bocsátania a magyar nyersterményeket és a magyar vágó marhát. Ezt már csak azért is meg kell hogy tegye, mert ha azon körülmények közé jutnánk, hogy Magyarország iparcikkjei megkevesbednének, mi talán pár hónappal tovább is el tudnánk férni ócska ruhában, amde a gyomor 24 óráig is alig bírja ki az éhséget. (Tetszés.)

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Benke Gyula városunk országyűlési képviselője Ostendébe utazott s itt fogja eltölteni nyári szabadságidejét.

— **Időjárásunk** igen kedvező a megindult aratásnak s foly is serényen a munka az egész megyében s assankint megteleik a mező kalongyákkal. Az aratás eredményeiről még bizonyosat mondani nem lehet, de az mindenesetre kedvező, mit maguk az aratók konstatáltak, hogy az idén minden kéve két (lyan nevé, mint tavaly.

— **A kézdivásárhelyi tanuló ifjuság** július 23-án az év. ref. kepmegváltási alap javára színi előadást rendezett. A színpad ezen alkalommal szépen megte a közönséggel s a kepe megváltási alap esinosszeggel szaporodott. Két darab került előadásra, ugyint: a „Koldus asszony” Várdi Antal-tól és az „Uj nevelő” Muray Károlytól. A szereplők közül kitűntek: Megyaszai Anna, Goetsmann Erzsike, Jancsó Irén, Nagy Róza, Nagy Flora, Kreniczky Emilia, Bogdán Elanka, Pál Anna és Pál Irén.

— **A sepsi-szentgyörgy-földvári vasút nyomjelzése.** Mint értesülünk, a sepsi-szentgyörgy-földvári vasút traszírása legközelebb kezdetét

veszi. Az előmunkálatok vezetésével Weldin Vilmos m. á. v. felügyelő van megbízva, a ki a sepsi-szentgyörgy-csikszeredai állami vasút kitépítése munkáit is vezette. Weldin felügyelő már legközelebből megérkezik Sepsi-Szentgyörgyre, vele fog jönni Kósa Károly m. á. v. osztálymérnök és Spiege szakaszmérnök s, szintén kelvessmerősen a székelyföldi államvasut építése korából. Hruschowszky N. geometer már megérkezett Sepsi-Szentgyörgyre. Haromszék vármegyét és magát az államvasuthálózatot oly közéről érdeklő vasuti előmunkálat első lépés árán nézve, hogy a fontos összeköttetés étesüljön, a mire nézve nem egyszerű pártolása a speciális székely érdekeknek, hanem általános nemzetgazdasági és stratégiai követelmények jönnék mérlegbe. Szpecialiter Előpatak-fürdőnek újból való fellendülése első sorban a sepsi-szentgyörgy-földvári vasutól van feltételezve, az egykor nagyhirű, de a viszonyok folytán visszamaradt székely fürdő újból való fejlődésének legnataalmasabb tényezője ez a vasut fog lenni.

— **Nyári táncmulatság** A Kézdi-Vásárhelyt szünidőző tanuló-ifjuság, az előző évek szép példájához híven, ez évben is táncmulatságot rendez, hogy azt a szép alapot, melynek ezélja a városunkbeli szegény tarulók segítézőse, tovább fejlessze. Az ez évben is fényes sikert ígérő mulatságra már megkezdődtek az előkészületek s a siker biztosítása érdekében mindent elkövet a buzgó rendezőség, melynek élén Benkő Ernő joghallgató áll. A mulatság, melyre a meghívók nemsokára ki fognak bocsátatni, aug. 13-án lesz.

— **Anyagyilkos Sz. Kereszturt.** Folyó hó 17-én özv. György Tódorné tisztos székely családbeli agnót, midőn az hazaérkezett a templomból, hol talán éppen elvetemedett és rossz erkölcsű fiáért imádkozott — József nevű 39 éves, családoss fia meggyilkolta. György József az anyagyilkos szidalmazni kezdte édes anyját, ki a veszekedés elől saját házából is akart távozni. Ekkor a gyilkos fiu torkon ragadta az édes anyját s gyilkos szerszámát eszmájá szarából előlrintva, négyszet mellébe szurta a kezében még llatos virágot tartó öreg asszonynak. Egy szurás a tüdőt, kettő az édes anyai szívet és a negyedik két oldal ordáját furta át. Az utolsó szurás után a kőst a sebben hagyva, szó nélkül összeesett anyának hátát fordított s kitámaszkodva a kapuhoz az odasietőknek teljes nyugodtsággal mondta, hogy: „Megöltem az anyámat; egy életért, tudom egy élet kell; várom a csendőreket.” Mondanunk sen kel, hogy a csendőreket hamar megérkeztek s az anyagyilkost vasravarék, hogy átszolgáltatassák az igazságszolgáltatásnak, mely — reméljük — a gyilkos óhajátásat akasztófa alakjában tejesíteni fogja. Az anyagyilkos elzúlott, pazsar, részeges ember, ki vagyonát felémsztve, Oláh-

országot is békőborolta. A saját véréből származott gyermekének áldozatul esett öreg anyja hulláját hét-főn délután általános részvét mellett temették el gyermekek, anokák. A borzalmas eset pedig még sokkal izgalomba tartja az egész környéket. Az anyagyilkost tegnap délután szállították be a székelyudvarhelyi kir. törvényszék fogházába.

— **Gyilkosság a becsületért.** Szomorú emlékezetben van még Peták szombathelyi huszárkapitány véres boszuja, mely felesége s az annál talált két katonatiszt ellen irányult. A tények azonban a mellett bizonyítottak, hogy a kapitányt rettenetes tettére a fölesigázott féltékenységgel vezette, mert felesége s az annál talált két tisztre a gyanyu legkisebb árnyéka sem háromolható. Annál megrázóbb a mostani véres boszu, mely Nagy-Szebenben történt s melynek egy halottja is van.

A helyőrség W. nevű kapitánya — mint egy tudósító jelelti — e hónap 20-án este elment a kadetiskola estejére. Onnan korábban érkezett haza, mint azt feleségének mondta, a ki fejfájásról panaszkodva, vonakodott vele menni a mulatságra. A kapitány régóta féltékenykedett egy a táborkarba beosztott dragonvos főhadnagyról s ez a lelki állapota kergette haza korábban, mint azt feleségének mondta. Gyanyuja alapos volt, mert midőn az ajtón be akart menni, azt zárva találta s hosszabb sürgetés után nyílt meg az előtte.

A mint a szobában termelt, rögtön kutatni kezdett. A meglepetés vid örítésével kiáltott fel, midőn a gyanúsított főhadnagyt polgári ruhában, kabát, kalap és cipő nélkül a kályha mögött elbujva találta. A másik pillanatban kardot rántott a főhadnagynak esett s azon oly mély szurásokat ejtett, hogy az rövid szenvedés után azonnal meghalt. W. kapitány a boszuálás után még az éjjel jelentkezett katonai hatóságánál s részletesen előadta az esetet. W. csak a mult ősszel esküdött meg a feleségével, a kivel, leszámítva a főhadnagy által keltett féltékenységet, elég békés életet folytatott. A nagyszabeni katonai hatóság minden kérdészkődésre a leghatározottabban megtagadja a fölvilágosítást.

— **Szakállas asszony.** Előpatak fürdőző közönsége most naponkint olyan látványban részesül, mely eddig csak pénzért volt látható. Egy hölgy, kinek állat 18 czm. hosszú tömött fekete szakál köríti. Érdekes, hogy ez a nő magyar, a férje is a kis-várdai Baresy Antal. Világjáró körutjában a „szegedi szakállas asszony” néven ismerték. Ez a természeti ritkaság az ő tökéje; régebben mutogatta magát, mi által tisztességes vagyonra tett szert s végleg Bukarestben van letelepedve. Szakállát 22 éves korában kapta mielőtt egy nagy főfájáson ment keresztül. Előpatakára orvosi tanácsra jött, hol természetesen mindig sok bámulója akad.

H I R D E T É S E K.

Sz. 2-38—898.

1 kvi

Hirdetmény.

Feltorja község erdő arányosítása ügyében keresztül vitt birtokszabályozás következtében a vonatkozó a-feltorjai és karatna-alálvóllali te ekjegyzőknivel átalakítatnak s ezzel egyidejűleg azok a az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX-ik t. cz. az 1889. évi XXVIII. t. cz., az 1891. évi XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1891. évi XXIX. t. cz.-ben szabályozott eljárás a tlkv. bejegyzések helyesítésével kapcsolatosan fogatosított. Ez azzal a felhívással tetetik közzé: 1) hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide érve a §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6.

§-ban és az 1891. évi XVI. t. cz. 5. §. a) pontjában foglalt kiegészítés is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 1. §. és az 1891. évi XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagyis 1886. évi XXIX. t. cz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenséget kintatlatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagy az 1899. évi február hó 2-ik napjáig bezárólag alitrti tlkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után irított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett — hátrányára nem szolgálhat; 2) hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ának eseteiben, ide érve az utóbbi §-nak, az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében allentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis

1899. évi február hó 2-ik napjáig bezárólag a tlkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármimemű igényeket jóhiszemű barmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útja és csak az időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett harmadik személyek jogainak sérelméről támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tlkvi hatóságnál átvethetik.

A kir. törvényszék tlkvi hatóság.

K. Váshelyitt, 1898. évi június hó 14-én.

Vajna Gáspár,

122 3—3. kir. ítézelki bíró.

Sz. 1670—898. tkvi.

Árverési jirdetmégi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mihály András albsi végrehajtónak Barabás Géza nagyenyedi fegyencz végrehajtást szenvedett elleni 40 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Albis község határára fekvő az albsi 686 sz. tjkvbe foglalt A+ 91., 92., 93. hrsz. egész ingatlanra 104 frt, az albsi 813 sz. tjkvbe foglalt A+ 1208 hrsz. 137 frt és 1916 hrsz. 61 frt becsértékű ógész ingatlanokra az árverést fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztushó 3-ik napján d. e. 9. órákor, Albis község házána megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Kézdi-Vásárhelyt, 1898. évi április hó 24-én.

Gaál István.

kir. törvényszéki bíró.

128 1—1

**Egy jó házból
való fiu felvétetik
TANULÓNAK
Hamar Zoltán
kereskedésébe.**

Sz. 17295.

Hirdetmény.

A kézdivásárhely-kászoni törvényhatósági közut 10—15 klm. szakaszán levő 5 drb műtárgy újból építését 140. frt 46 krban engedélyezem. A fentemlített munkák kivitelének biztosítása czéljából az 1898. évi július hó 28-ik napjának d. e. 9 órájára az alispán hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlatokat a kitűzött nap fél 9 órájáig vármegyei pénzárhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5 százalékának megfelelő bánatpénz esatolandó. A szoban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vármegyei számvevőségénél a hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

S.-Szentgyörgy, 1898. július hó 13-dikán.

Gábor Péter,

alispán.

119 3—3

16843. Számhoz

Hirdetmény.

A mikóújfalubacsoni törvényhatósági közut 1—9 km. szakaszán levő hét köfedlapos műtárgy újból építését 22 6 frt 95 kr. összeg erejéig engedélyezem.

A fentemlített építési munkák kivitelének biztosítása czéljából az 1898. évi július hó 28-ik napjának 9 órájára az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhívának, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. fél 9 órájáig a vármegyei pénztárhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5 százalékának megfelelő bánatpénz esatolandó. A szoban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vármegyei számvevőségénél a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Sepsi-Szentgyörgyön, 1898. július hó 13-án.

Gábor Péter,
alispán.

120 3—3

Háromszékvármegye alispánjától

13197. sz.
1898.**Pályázati hirdetmény.**

Háromszékvármegye törvényhatósága múlt évi december hó 29-én tartott közgyűlésében 734 jegyzőkönyvi pont alatt több különmemű hivatalok elhelyezésére szükséges bérpalota építését határozván el, ezen bérpalota terveinek és költségvetésének eszközölésére ezenel pályázat hirdettetik, azon hozzáadással, hogy a legjobbnak talált tervezet 200 frrtal fog díjaztatni.

A bérpalota S.-Szentgyörgyön a

már meglevő vármegyeház folytatásúl építendő, a terv vagy csak homlokzatra vagy megtöréssel is készíthető, a mint az elhelyezkedésre legelőszérűbbnek mutatkozik.

Az épület alatt souterrain építendő levéltár helyiségül.

Az épületben az alábbi hivatalok lennének elhelyezendő; Sepsijárás szolgabíró hivatal 5 irodai szobával, megyei árvaszék 8 irodai szobával, kir. építészeti hivatal 5 iroi szobával, m. kir. acóhivatal 5 irodai szobával, kir. tanfelügyelőség 4 irodai szobával, alispáni lakás 5 szoba, konyha, kamara és eseléd szobával és mindezekhez tartozó mellék helyiségek.

Az épület egy emelettel állítandó. Felkéretnek miadazok, kik pályázni óhajtanak, hogy ebbeli pályázatukat, a tervvel, költségvetéssel f. évi szeptember hó 20-ig Háromszékvármegye alispáni hivatalához S.-Szt.-györgyre annnyival inkább nyújtásák be, mivel az ezután beérkező pályázatok csak másod sorban jöhetnek tekintetbe.

S.-Szt.-György, 1898. évi július 14 én

Alispán helyett:

Szentiványi Miklós.

főjegyző.

129. 1—1

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közönség szives tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ágban elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 80—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek specziálistája.

FABRITIUS TESTVÉREK

RÉZ, ÉRCZ ÉS GŐZKAZÁNGYÁR

* **NAGY-SZEBENBEN.** *

Elvállalnak jutányos árak mellett

szeszgyári berendezéseket és javításokat,

továbbá készítenek: teljes készülékeket és egyes készülék-részeket, u. m. tányérok, rektifikátorok, keverő és hűtő készülékeket, gőzölőket, gőzkazánokat vörösréz és vascsőveket stb.

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános czélokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső váciut 45.

(25 31—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.